

РЕШЕНИЕ

№ 1794

гр. София, 12.03.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 40 състав,
в публично заседание на 13.02.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Дияна Николова

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **10695** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на Л. В. Н., подадена чрез адв.А. – САК, срещу Заповед рег. № 513з-9958/19.12.2018г. на директора на Столичната дирекция на вътрешните работи /СДВР/, с която на основание чл.178, ал.1, т.2 от Закона за Министерството на вътрешните работи /ЗМВР/ във вр. с чл.14, ал.1 от Наредба № 8121з-908/02.08.2018г. за условията и реда за изплащане на допълнителни възнаграждения на държавните служители в МВР за научна степен, за полагане на труд през нощта от 22,00 до 6,00 ч., за полагане на труд на официални празници, за времето на разположение и за изпълнение на специфични служебни дейности, във вр. с т.1.7, б.“а/аа“ от Заповед № 8121з-671/09.06.2015г. на министъра на вътрешните работи и предложения рег. № 513р-77662/14.09.2018г. и рег. № 513р-95758/15.11.2018г., е наредено на жалбоподателя да се изплаща допълнително месечно възнаграждение за пряко изпълнение на патрулно-постова дейност на териториален принцип в размер на 20 на сто от 50 на сто от утвърдената със Закона за държавния бюджет на Република България за съответната година база за определяне размера на основното месечно възнаграждение за най-ниската длъжност на лицата по чл.177, ал.2 и чл.180, ал.2 ЗМВР, считано от 14.09.2018г.

Жалбоподателят моли да бъде обявена нищожността на оспорената заповед по съображения, че е издадена при липса на материална компетентност на органа, който я е издал. Сочи, че съгласно нормата на чл.178, ал.1, т.2 ЗМВР към основното месечно

възнаграждение на държавните служители от МВР се изплащат допълнителни възнаграждения за изпълнение на специфични служебни дейности. В чл.179, ал.2 ЗМВР е предвидено, че условията и редът за изплащане на допълнителните възнаграждения по ал.1 и тези по чл.178, ал.1, т.2 се определят с наредба на министъра на вътрешните работи, а техният размер - с негова заповед. В изпълнение на законовата делегация министърът на вътрешните работи издал Наредба № 8121з-908/02.08.2018г., в чл.14, ал.1 и ал.2 от която е предвидено, че определянето на конкретния размер и вид на допълнителното възнаграждение за изпълнение на специфични служебни дейности, неговото изменение, спиране и възстановяване на всеки служител се определя със заповед на ръководителите на структури по чл.37 ЗМВР, както и на директорите на регионални дирекции „Гранична полиция“ и на регионални дирекции „Пожарна безопасност и защита на населението“ след мотивирано писмено предложение на началниците на съответните звена, а размерът на допълнителните възнаграждения на ръководителите на структури по чл.37 ЗМВР се определя от министъра на вътрешните работи или от оправомощени от него лица. Приложима според оспорващия, в случая е разпоредбата на чл.179, ал.2 ЗМВР, която обаче посочва министъра като единствения компетентен орган и не предвижда делегиране на това негово правомощие. Предвид това намира, че за такова овластяване не може да се приеме разпоредбата на чл.14, ал.1 от наредбата, тъй като тя противоречи на норма от закона. Претендира присъждането на направените по производството разноски. В съдебно заседание изложеното в жалбата и направеното с нея искане се поддържат чрез адв.А..

Ответникът по оспорването чрез юрк.Г. в съдебно заседание, моли жалбата да бъде отхвърлена като неоснователна. Счита оспорената заповед за правилна и законосъобразна по съображения, изложени в писмени бележки, които представя. Претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение. При условията на евентуалност заявява възражение за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие в производството по делото и не изразява становище по законосъобразността на оспорения акт.

Административен съд София-град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Жалбата е допустима – подадена е срещу подлежащ на оспорване пред съд индивидуален административен акт, от лице, което е негов адресат, при наличие на правен интерес от оспорването, с оглед неблагоприятното засягане на правната сфера на оспорващия. С оглед това, че с жалбата се претендира обявяване нищожността на оспорения акт, оспорването не е ограничено със срок във времето – чл.149, ал.5 АПК.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Към датата на издаване на оспорената заповед жалбоподателят Л. В. Н. е заемал длъжността старши полицай от 03 група на 04 сектор „Охрана на обществения ред и оперативни обекти“ към отдел „Охранителна полиция“ при Столична дирекция на вътрешните работи.

С предложение рег.№ 513р-77662/14.09.2018г. началникът на 03 група, 04 сектор „Охрана на обществения ред“ към отдел „Охранителна полиция“, е предложил на директора на СДВР изплащането на жалбоподателя на допълнително възнаграждение

за изпълнение на специфични служебни дейности – пряко изпълнение на патрулно-постова дейност на териториален принцип в [населено място], в размер на 20 на сто от 50 на сто от утвърдената със Закона за държавния бюджет за съответната година база, считано от датата на регистриране на предложението.

С предложение рег.№ 513р-95758/15.11.2018г. началникът на ООП-СДВР е предложил на директора на СДВР, изплащането на жалбоподателя за полагане на труд през нощта от 22.00 часа до 06.00 часа, за полагане на труд на официални празници, за времето на разположение и за изпълнение на специфични служебни дейности, т.1.7., б.“а/аа“ от министерска заповед № 8121з-671/09.06.2015г. за пряко изпълнение на патрулно-постова дейност, свързана с опазване на обществения ред на териториален и линеен принцип на територията на [населено място], на допълнително месечно възнаграждение в размер на 20 на сто от 50 на сто от утвърдената със Закона за държавния бюджет за съответната година база, считано от датата на регистриране на предложението рег.№ 513р-77662/14.09.2018г. Предложението е направено на основание чл.178, ал.1, т.2 ЗМВР във вр. с чл.13 и чл.14, ал.1 от Наредба № 8121з-908/02.08.2018г. за условията и реда за изплащане на допълнителни възнаграждения на държавните служители в Министерството на вътрешните работи за научна степен, за полагане на труд през нощта от 22,00 до 6,00 ч., за полагане на труд на официални празници, за времето на разположение и за изпълнение на специфични служебни дейности.

С оспорената Заповед рег. № 513з-9958/19.12.2018г. ответникът е наредил на жалбоподателя, считано от 14.09.2018г., да се изплаща допълнително месечно възнаграждение в размера, посочен в предложението.

Оспорената заповед е издадена на основание чл.178, ал.1, т.2 ЗМВР и чл.14, ал.1 от Наредба № 8121з-908/02.08.2018г. Законовата разпоредба, в действащата към датата на издаването на оспорената заповед редакция – ДВ, бр.77/18.09.2018г., предвижда, че към основното месечно възнаграждение на държавните служители се изплащат допълнителни възнаграждения за изпълнение на специфични служебни дейности. "Специфични служебни дейности", според дефиницията на § 1, т.26а от допълнителните разпоредби на ЗМВР, са пряко изпълнявани от държавните служители по този закон дейности за осъществяване на агентурно-оперативна, издирвателна, експертно-криминалистическа, патрулно-постова, пожарогасителна, спасителна и неотложна аварийно-възстановителна работа, държавен противопожарен контрол или превантивна дейност по чл.17, ал.2, т.1, контрол на държавната граница, химическа, биологическа и радиационна защита при инциденти и аварии, свързани с опасни вещества и материали, летателна, авиационна, парашутна, плавателна, водолазна, охрана на взривоопасни вещества, банкови или други ценности, борба с тероризма или участие в специални операции, откриване или обезвреждане на взривни вещества, конвоиране, съпровождане или транзитиране на лица, опазване на обществения ред и разследване по досъдебни производства.

Според чл.179, ал.1 ЗМВР, на държавните служители се изплащат и допълнителни възнаграждения за научна степен, за полагане на труд през нощта от 22,00 до 6,00 ч., за полагане на труд на официални празници и за времето на разположение. Условията и редът за изплащане на допълнителните възнаграждения по чл.179, ал.1 и по чл.178, ал.1, т.2 се определят с наредба на министъра на вътрешните работи, а техният размер - с негова заповед – ал.2 на чл.179 ЗМВР.

В съответствие с предоставената му нормотворческа компетентност, министърът на

вътрешните работи е издал посочената по-горе Наредба № 8121з-908/02.08.2018г. за условията и реда за изплащане на допълнителни възнаграждения на държавните служители в Министерството на вътрешните работи за научна степен, за полагане на труд през нощта от 22,00 до 6,00 ч., за полагане на труд на официални празници, за времето на разположение и за изпълнение на специфични служебни дейности, обн. ДВ, бр.67 от 14 август 2018г., отм. ДВ. бр.78 от 4 октомври 2019г. Чл.14, ал.1 от наредбата предвижда, че определянето на конкретния размер и вид на допълнителното възнаграждение, неговото изменение, спиране и възстановяване на всеки служител се определя със заповед на ръководителите на структури по чл.37 ЗМВР, както и на директорите на регионалните дирекции "Гранична полиция" и на регионалните дирекции "Пожарна безопасност и защита на населението", след мотивирано писмено предложение на началниците на съответните звена. Т.е. разпоредбата на чл.14, ал.1 от приложимия на основание чл.142, ал.1 АПК, подзаконов нормативен акт - Наредба № 8121з-908/02.08.2018г., разширява обхвата на компетентност за издаване на актове от категорията на оспорения. Разпоредбата на чл.179, ал.2 ЗМВР обаче, предоставя компетентността за издаване на актове от категорията на оспорения, единствено на министъра на вътрешните работи като вкл. не предвижда възможност за делегиране на правомощията му. Определената в закона компетентност на министъра на вътрешните работи е безусловна и нормата на чл.14, ал.1 от Наредба № 8121з-908/02.08.2018г. не следва да намери приложение като противоречаща на нормативен акт от по-висока степен – чл.15, ал.3 ЗНА.

Следователно директорът на СДВР не разполага с материална компетентност за издаване на заповеди за определяне размера на допълнителните месечни възнаграждения на държавните служители в системата на МВР, в т.ч. и възнагражденията по чл.178, ал.1, т.2 ЗМВР, съответно издадената от него заповед, предмет на оспорване в настоящото производство, е нищожна.

При този изход на спора на жалбоподателя на основание чл.143, ал.1 АПК се следват направените в производството разноски. Такива се претендират и са доказани в общ размер на 510 лева, от които 10 лева за заплатена държавна такса и 500 лева за заплатено адвокатско възнаграждение. Същото не е прекомерно, предвид разпоредбата на чл.8, ал.3 от наредба № 1/09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 и чл.143, ал.1 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 40-ти състав

РЕШИ:

ОБЯВЯВА по жалбата на Л. В. Н. нищожността на Заповед рег. № 513з-9958/19.12.2018г. на директора на Столична дирекция на вътрешните работи.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на Л. В. Н. сумата в размер на 510 /петстотин и десет/ лева, представляваща разноски по производството.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му, чрез Административен съд София-град пред Върховния административен съд.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 АПК.

Съдия: